до влезане въ срѣда ми. Мене ли са харесвали въ I.. моя слѣдующи: Я даровет судбѣ ст. 40. Блажен кто умѣваетсѧ бо. и вен дабленскиѭ пѣсни и пославнаѧ Умерѣ Вторыѭ мои не сыи още речь. Ако. нещо преведеш и напечатаишь прати на сами экз. на похубава книга, ще предада по автора отъ твоѭто ми.

За Полтава и др. аз узнаех изъ в. преводи
„Искра" и слѣдующи на „Книжнаи Вѣстникъ" мои не е по вѣликолѣпно мѣсто помѣстили въ II №, но се обѣщаи за №12. На Русскѣ мало и грижа Кайо писатъ Българи за твоѭ литература. Що са само интересуватъ отъ Франц. англійски, нѣмска и даже итал. преводи и Критики върху тѣхъ, поеси ни считатъ вѣнца дрѣзнѣ. — Въобще литературнитѣ дѣятели пепаѣсудатъ всичко, славянско" както писатъ ге Русскѣ не прогресира славно затова толкозъ бързо, както се иска на тѣхъ, щото са бѣрко въ „славянскитѣ дѣла". —
Когато аз похуча „Бѣлг. св. Климентъ ще пати ма за нея въ фурнали щото имаи сѣрозки.
Ш вотъ сѣдѣлка сега е слѣдующи: